

граждани, помышляюще, себе си помудри отъ другихъ, видѣше имъ се Менторъ да в нѣкой прелестникъ, и направи това лажливо прореченіе за да избави животь свой.

Преди тридневное совершеніе, кога бѣха они полни съ таквыя мненія, видѣха въ долове на ближняя планины единъ облакъ отъ прахъ; послѣ согледаха одну безчисленну войску варваровъ вооруженныхъ: они бѣха Химерійцы, народъ жестокъ, заодно съ оныя племена, що обитають Мемвродскія планины и Акрагантійскія верхове, гдѣ царува една зима коя зефирн не можать никога да умегчатъ. Онія що бѣха укорили Менторовое прореченіе изгубиха свои робы и своя стада. Царь говори Ментору: азъ заборавамъ какъ сте вые Грецы; нашии непрітели претворяють ни се на пріатели. Бози вы пратиха да избавите насъ: азъ не чекамъ отъ мужество ваше помощь помалу отъ мудрїя ваши совѣты; потщитесе прочеа да ни помогнете.

Менторъ показа во свои очн едно разгореніе, кое устрашаваше найсмѣлаго войскобійца. Онъ взе единъ щитъ, единъ шлемъ, одну саблю и едно копіе; нареди Акестовыя войны. ходеше предъ нихъ и напредуваше съ добаръ редъ противу непрітелей. Акестъ ако и да бѣше полнъ съ дерзновеніе, но, ради свою старость, не можеше да му послѣдува, само отъ далекъ. Азъ му послѣдувахъ отъ поблизо, но не могахъ да се сравна съ неговою юначество. Неговый щитъ въ тую брань прилчаше на безмертнующу Егиду. Смерть тичаше отъ единъ редъ до другъ редомъ гдѣ онъ бѣше. Уподобувашесе на единъ Ливійскій левъ разяренъ